

de Beskaffninger, som derpaa blive anvendte, men det kommer ogsaa til, hvad jeg anseer for ulige vigtigere, at trykke paa Folkets Følelse, som derved seer sig bittert sluffet med Hensyn til, hvad det anseer som en berettiget Fordring til sit Forsvar. Jeg troer, det er en Kjendsgjerning, at det var Tilfældet i en sørgelig Grad med vort Cavalleri i den sidste Krig; jeg vil ikke dermed paa nogen Maade have udtalt nogen Dom over Cavalleriet, ligesaa lidt som over Føllesen af det; det staaer for mig saaledes, som om vort Cavalleri er en vigtig og god Vaabenart og i enhver Henseende istand til at maale sig med vore Fjenders. Og Mere end det, jeg kan tilføie, jeg troer ikke, at Historiens Dom i alle Maader vil bekræfte, men i flere Henseender rette Samtidens strenge Dom derover, men, saaledes som Forholdene ligge for, ved vore af Havet omslydte og overalt paa deres Overflade smaat gjenneffaarne Landstrækninger, hvor vi ere henviste til at føre vort Forsvar, er det med Nødvendighed givet, at et virksomt Forsvar kun vil kunne ydes af Infanteri og Artilleri. Bisnok har den høitæredede Minister tidligere henviist til, at andre Stater forøge deres Cavalleri, samt at det bliver brugt paa en anden Maade som et Slags beredent Infanteri. Det kan gjene være, at dette kan blive Tilfældet og ogsaa hos os give Tingene en anden Stikkelse; men i alt Fald er det noget Nytt, Noget, som ikke endnu har fundet sin Prøvelse, og derfor troer jeg, at vi ikke foregribe Noget ved at udsætte Afgjørelsen af, hvilke Vaaben vi skulle anskaffe til Cavalleriet, til Fremtiden. Det staaer for mig, som om vi i dette Dieblit, da vi ikke have nogen som helst klar Forestilling om, hvor stort et Antal Cavalleri vi skulle beholde, og hvilke Vaaben der ville være de bedste at væbne med, ikke bør træffe nogen Afgjørelse. Det er ganske vist min Overbeviisning, at vi maae væbne det større eller mindre Antal Cavalleri, som vi komme til Erkjendelse af, at vi bør beholde, med et Vaaben, der er i Overensstemmelse med Tidens Krav og med det Vaaben, som andre Stater væbne deres med; men vi have jo ikke endnu truffet en saadan Afgjørelse, og, hvad her foreslaaes, er, ikke at nægte Bevillingen, men kun at udsætte det til

den Tid, da Forhandlinger, førte imellem Regjeringen og Rigsdagen, have gjort det klart, hvilken Stilling Cavalleriet skal og bør indtage i vor fremtidige Hær. Det oeconomicke Hensyn, som den ærede Ordfører anførte, skalde være saa særdeles vigtigt at tage med Hensyn til at bestille alle Skydevaabnene paa een gang, har ikke kunnet overbevise mig, fordi jeg troer, at man maa komme til en endelig Afgjørelse, forinden den Tid er forløben, da vi have faaet den Bestilling, som vi nødvendigvis maae gjøre af Infanterivaaben, saa at en Bestilling af nogle saa hundrede Geværer mere eller mindre ikke vil være istand til at gjøre noget Synderligt i den Henseende. Jeg skal kun til Slutning endnu engang betone, at Fleertallets Forslag er ikke nogen Dom, ikke nogen Afgjørelse, men sigter kun til at forbeholde Afgjørelsen til den Tid, til de Forhandlinger og de Beslutninger, hvoraf det forekommer os, at den med virkelig Klarhed og Bestemthed kan fremgaae.

Formanden: Folkethingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Føllesen: Jeg finder og har altid fundet, at søllesfulde Foredrag her i Rigsdagen ere saa overordentlig lidet paa deres Plads, og jeg maa derfor fralægge mig den Bestyrling, som det ærede Medlem rettede imod mig, at jeg skalde have talt til Føllesen med Hensyn til den tidligere Hestgarde. Det Æneste, som jeg ved hiin Leilighed har sagt, er, at det var en veluddannet Escadron; den Erklæring har jeg afgivet, og, hvis dette er at tale til Føllesen, ja, saa har jeg ganske vist gjort dette; men, jeg gjentager det, Andet har jeg ikke sagt, end at det var en veluddannet Escadron.

Krigsministeren: Det har ikke kunnet overraske mig, at det Udbalg, der har været nedsat angaaende de nye Vaabens Anskaffelse, ikke er kommet til den samme eenstemmige Beslutning med Hensyn til Anskaffelsen af Vaaben til Cavalleriet som med Hensyn til Anskaffelsen af Vaaben til Infanteriet, idet den Antagelse synes at være temmelig almindeligt fremherskende, at vort Cavalleri seer en hyderligere Formindsfelse